

عنوان مقاله:

تحلیل عملکرد شگردهای ادبی در داستان کوتاه «گرگ» اثر هوشنگ گلشیری

محل انتشار:

دو فصلنامه ادب فارسی، دوره 9، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سیروس امیری - استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه کردستان

بهمن فلاح - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

این مقاله خوانشی صورت‌نگرایانه از داستان کوتاه «گرگ» از مجموعه نمازخانه کوچک من، اثر هوشنگ گلشیری ارائه می‌دهد. بخش‌های آغازین مقاله به مرور برخی از اصول مبنایی مکتب فرمالیسم روسی می‌پردازد. در همین بخش‌ها، با مروری بر آرای گلشیری درباره فرم در ادبیات، ضمن تأکید بر تأثیرپذیری او از صورت‌نگرایان روسی و نهضت رمان نو در فرانسه، کوشیده‌ایم تا مبنای نظری خوانش پیشرو از داستان «گرگ» را نیز تبیین کنیم. در واقع، در این پژوهش نویسندگان کوشیده‌اند تا اثر گلشیری را براساس نوشته‌های نظری خود او درباره فرم در ادبیات داستانی بررسی کنند. می‌توان گفت بررسی شگردهای ادبی در داستان «گرگ»، درک روشنی از آثار نظری گلشیری به‌دستی‌دهد. پژوهش حاضر نشان می‌دهد که گلشیری با استفاده از شگردهایی چون انتخاب راوی اول شخص فرعی، درهم‌ریختن زمان وقوع حوادث، استفاده از باور عمومی و شایعه، ارائه روایت به‌صورت تکه‌های مجزا، استفاده از روایت‌های متناقض و بهره‌گیری از زبانی نامتعارف و پر سخته، به ابهامی ساختاری و هدفمند دست یافته که غایت آن آشنایی‌زدایی است؛ به‌عبارت‌دیگر، شگردهای نامبرده تا اندازه زیادی از خاصیت «ارجاعی» زبان متن کاسته و ضمن «برجسته» کردن مولفه‌های شکلی، متن را به سطحی از «ادبیت» رسانده است.

کلمات کلیدی:

صورت‌نگرایی، داستان کوتاه، آشنایی‌زدایی، هوشنگ گلشیری، داستان کوتاه «گرگ»

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1200015>

